

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Aşağıda yazılı sorularımın Anayasa'nın 98 ve TBMM İç Tüzüğü'nün 96. Maddesi gereğince Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanı Sayın Ahmet Eşref FAKIBABA tarafından yazılı olarak yanıtlanması konusunda gereğini arz ederim.

Saygılarımla,

Murat BAKAN
İzmir Milletvekili

Türkiye Şeker Fabrikaları A.Ş. bünyesindeki, 25 şeker fabrikasından 14'ü satılacağı açıklanarak, özelleştirme ilanları yayınlanmıştır. Şeker fabrikalarının özelleştirilmesi ile sadece fabrika binalarının satılması, arazilerinin ranta açılması değil şeker piyasasının yeniden düzenlenmesinin amaçlandığı iddia edilmektedir. İddia ve öngörülere göre şeker fabrikalarının özelleştirilmesini takiben pancar üretimi azalacak ve Türkiye nişasta bazlı şekere muhtaç hale gelecektir.

Türkiye'de 1 milyon ton civarında nişasta bazlı şeker üretim kapasitesi vardır. Kota ise 232 bin tondur. Nişasta ve Glikoz Üreticileri Derneği (NÜD) yetkilileri kendilerine verilen üretim kotasının 300 bin ton civarında olduğunu, bu ihtiyacın ancak üçte birini ürettiklerini, kalan üçte ikisinin şeker pancarından elde edilen şekerden değil, büyük gıda firmaları tarafından yüzde 15'lik düşük bir gümrük vergisiyle ithal edildiğini ifade etmektedirler. Yaklaşık 1 milyon ton civarına ulaşan glikoz ve izoglikoz ihtiyacı üretim kotaları ile karşılanmadığı için ithalatla karşılanmaktadır. Dernek yetkililerinin açıklamalarından, Hükümet ile her daim bir kota pazarlığı içerisinde oldukları ancak şeker fabrikalarının özelleştirilmesi ile bu pazarlıklar esnasında verilen sözlerin yerine getirileceği anlaşılmaktadır. Yani her koşulda özelleştirme sonrasında nişasta bazlı şeker üretiminin ya da ithalatının artması beklenmektedir.

Nişasta bazlı şeker konusunda yapılmış olan çeşitli çalışmalar vardır. Bu çalışmalarda fruktoz ve pankreas kanseri ilişkilendirilmiştir. Fruktozun kanser riskini artırdığı ve insan için uygun bir şeker türü olmadığı, hastalığa neden olduğu ortaya çıkmıştır. Nişasta bazlı şekerin yol açtığı en birincil sağlık sorunu obezitedir, ikinci hastalık diyabettir, üçüncüsü pankreas kanseridir. İnsan metabolizmasının işleyişi glikoz üzerine kuruludur. Yani biz metabolizmamızda şeker olarak glikozu kullanıyoruz. Fruktoz vücudumuzda karaciğerde hızla yağa dönüştürülerek kullanılmakta ve bu da karaciğer yağlanması, insülin hormonunun salgılanmasında düzensizlikler ve kilo artışına yol açmaktadır. Fruktoz içeriği yüksek gıdalarla beslenmek metabolizmamıza uygun değildir ve kısa zaman içinde sağlık sorunlarına yol açmaktadır. ABD Gıda ve İlaç İdaresi Nisan 2008'de içeriği yüksek fruktoz olan meyveli ürünleri suni tatlandırıcı olarak kabul etmiş, ABD bilim adamları da bunun obeziteyi tetiklediğini ortaya koyarak yüzde 10'luk üretim kotasını % 8'e düşürmüştür.

Bu bağlamda;

- 1) İnsan sağlığına bu kadar zararlı olan ve risk unsuru taşıyan, dünyanın gelişmiş ülkelerinde gittikçe kotası düşürülen, Avrupa Birliği ülkelerinin çoğunda kullanılmayan nişasta bazlı şekerlerin gıda ürünlerimizde kullanılmasının artışına yol açacak, zaman içinde pancar şekeri üretimindeki kendine yeterliliğimizi ortadan kaldıracak, toplumun genelinde obezite sorununun artışına yol açacak, çocuklarda büyüme sürecinde önemli rol oynayan hormonal sistemin çalışmasında bozukluklara yol açacak nişasta bazlı şeker üretimine ayrılan kotaların büyüklüğünün; şeker fabrikalarının özelleştirilmesi nedeniyle toplumumuzun nişasta bazlı şekere mahkûm edilmesinin gerekçesi nedir?

25905

- 2) Ülkemizdeki nişasta bazlı şeker üretim ve ithal miktarı toplamda 1 milyon tondur; bu rakam şeker üretimimizin %40'ına denk gelmektedir. Bu durum şeker kanunu ile nişasta bazlı şeker için belirlenen kotanın aşılması anlamına gelmektedir. Bakanlık bu kota aşımını hangi gerekçe ile temellendirmektedir. Yapılan uygulama şeker yasasına aykırı değil midir?
- 3) Ülkemizde 2 milyon çocuk obezite sorunu yaşamaktadır. 7 milyon diyabet hastası vardır. Obezite sorunu 15 yaş üstü yetişkin nüfusunun üçte birini etkilemektedir. 2001 yılından günümüze uzanan süreçte nişasta bazlı şeker kullanımı, ithal edilen miktar da dikkate alındığında 3 katı artış göstermiştir. Aynı dönemde obezite oranlarında çok hızlı bir artış olduğu da gerçektir. Bütün bunlar bilinmesine rağmen hangi nedenlerle nişasta bazlı şeker üretimi ve tüketiminin önü açılmaktadır. Türkiye toplumu bu kadar sağlıksız sonuçlara yol açan NBS tüketmeye neden mahkûm edilmektedir?